

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
v é g z é s e**

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 111/632-0/2019	
Érkezett: 2019 ÁPR 09.	
Példány: 1	Kezelőiroda: <i>lu!</i>
Melléklet: 4 db	

Az ügy száma: Mfv.III.10.120/2018/7.

A tanács tagjai:

[REDACTED]

A per tárgya: társadalombiztosítási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma:

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 14.M.1840/2017/4.

Rendelkező rész

A Kúria az Alkotmánybíróság eljárását, a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény 39/A. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítását, megsemmisítését és – elsődlegesen valamennyi folyamatban lévő ügyben, másodlagosan a Kúria előtt folyamatban lévő jelen perben – a rendelkezés alkalmazásának kizárását kezdeményezi; egyidejűleg a Kúria a per tárgyalását az Alkotmánybíróság döntése meghozataláig felfüggeszti.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

I .

A társadalombiztosítási határozat

- [1] Az elsőfokú társadalombiztosítási szerv a 2016. július 8-án kelt, a másodfokú szerv által helybenhagyott határozatában, a felperes 2016. június 3-án született gyermekére tekintettel, 2016. július 1-től november 15-ig – bruttó 7.400 forint naptári alap figyelembevételével – bruttó 5.180 forint naptári napi összegű csecsemőgondozási díjat (CSED) állapított meg a felperes részére. A társadalombiztosítási szervek az általuk alkalmazott jogszabályokként a

kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (Ebtv.) 5/C. § (1) bekezdés a) és c) pontját, 39/A. § (1) bekezdését, 40. § (1) bekezdés a)-b) pontját, 42. § (2)-(4) bekezdését, 48. § (1)-(2) bekezdését és az Ebtv. végrehajtásáról szóló 217/1997. (XII.1.) Korm. rendelet (Ebtvhr.) 1. § (2) bekezdés c) pontját hívták fel. A másodfokú határozat indokolása szerint az ellátás összegének megállapításánál – az Ebtv. 5/C. § (1) bekezdés a), c) pontja és 39/A. § (1) bekezdése alapján – a felperes által a [REDACTED] foglalkoztatóval 2016. január 4-től létesített munkaviszony alapján fennálló „biztosítási jogviszonyban (az ellátásra való jogosultság kezdő napján – 2016. június 1-jén – fennálló biztosítási jogviszony), az Ebtv-ben meghatározott időszakra, a személyi jövedelemadó-előleg megállapításához, az állami adóhatóságnál bevallott, pénzbeli egészségbiztosítási járulékalapot képező jövedelmet lehet figyelembe venni”. A felperes a [REDACTED] foglalkoztatónál fennálló jogviszonyában 2016. március 31-ig (az irányadó időszakban) összesen 88 naptári nap, az Ebtv. 5/C. § (1) bekezdés a) pont szerinti jövedelemmel rendelkezett. Mivel ezen biztosítási jogviszonyában a felperes az Ebtv. 48. § (1)-(2) bekezdésében meghatározott naptári napi jövedelemmel nem rendelkezett, a 2016. június 1-től megállapított csecsemőgondozási díj összegének naptári alapját az Ebtv. 42. § (3) bekezdése szerint, a jogosultság kezdő napján érvényes minimálbér (111.000 forint) kétszeresének harmincad része alapján kellett megállapítani.

A felperes keresete

- [2] A felperes keresetében a társadalombiztosítási határozat megváltoztatását, annak megállapítását kérte, hogy a csecsemőgondozási díjra – bruttó 37.648 forint naptári alap figyelembevételével – bruttó 26.354 forint napi összegben jogosult. Másodlagosan a határozatok hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra való kötelezését, az ellátásnak a 2015. október 3. és 2016. március 31. között általa ténylegesen megszerzett 180 naptári napi jövedelem alapulvételével történő meghatározását kérte.

A munkaügyi bíróság ítélete

- [3] A munkaügyi bíróság a társadalombiztosítási határozatokat hatályon kívül helyezte és az alperest új határozat hozatalára kötelezte. Megállapította, hogy a felperes 2012. december 1. és 2015. december 31. között a [REDACTED]-nél dolgozott, munkaviszonya a munkáltató működésével összefüggő okból munkáltatói felmondással szűnt meg, ezt követően, 2016. január 4-től a [REDACTED]-nél helyezkedett el, a két munkaviszony közötti naptári napok: 2016. január 1. munkaszüneti nap, január 2-3. pedig szombat, vasárnap heti pihenőnapok voltak. A csecsemőgondozási díj összegének megállapításánál az Ebtv. 42. § (2) bekezdéséből kell kiindulni, amelynek alapján a naptári napi alapot a 48. § (1)-(2) bekezdése szerint kell megállapítani; ehhez képest az Ebtv. 39/A. §-a nem tartalmaz olyan korlátozást, hogy az egészségbiztosítás pénzbeli ellátásai megállapításánál csak a jogosultság kezdő napján fennálló biztosítási jogviszonyban töltött biztosítási időt kellene figyelembe venni. A jogalkotó szándéka az volt, hogy a pénzbeli ellátásokra jogosult személyeknek a fennálló munkaviszonyukban elért jövedelemmel arányos ellátást biztosítson. Az Ebtv. 39/A. § (1) bekezdése beiktatását megelőző jogi szabályozás nem volt méltányos, ezért rendelkezett a jogalkotó úgy a keresőképtelenség, szülési szabadság, stb. idejére kifizetett ellátásnál, hogy amennyiben az Ebtv. 48. §-ában rögzített szabály alapján a vonatkoztatási időszak részben vagy egészben egy korábbi munkáltatónál elért jövedelem figyelembevételét eredményezné, helyette az ellátás megállapításakor foglalkoztatónál elért jövedelmet kell figyelembe venni. A jogalkotónak nem állhatott szándékában, hogy a szülési szabadság idejére ellátásra jogosultak közül hátrányba hozza azokat, akik adott esetben hosszú évekre visszamenőleges folyamatos biztosítási jogviszonyukat nem ugyanazon foglalkoztatónál töltötték. Az alperes

jogértelmezése arra vezet, hogy az igénybejelentés előtt munkahelyet váltó, magas jövedelmű jogosultak fiktív, viszonylag alacsony összeg alapulvételével kiszámított ellátásban részesülhetnek csak. Az Ebtv. 42. §-át nem lehet kiterjesztően értelmezni, a (3) bekezdés alapján csak azon személyek ellátását lehet meghatározni, akiknek a 48. § (1)-(2) bekezdésének egyik fordulata alapján sincs figyelembe vehető jövedelme, mivel az igénybejelentés előtti naptári év első napjáig visszamenőleg 180 nap, vagy 120 nap naptári jövedelmük nem volt. Az Ebtv. 40. § (1) bekezdés szerinti jogosultsági feltétel fennállását az alperes nem tette vitássá, amellyel szemben az Ebtv. 39/A. § kizárólag az átlagjövedelem számítására ad eligazítást. A felperes – az Ebtv. 39/A. § (1) bekezdése és 48. § (1)-(2) bekezdése együttes értelmezése alapján – rendelkezik a 48. § (1) bekezdése szerinti időszakon belül minimálisan előírt 180 naptári napi jövedelemmel, az ellátás naptári napi alapját azonban az Ebtv. 39/A. § (1) bekezdése alkalmazásának eredményeként nem a 48. § alapján egyébként figyelembe vehető teljes irányadó időszakban elért jövedelemből, hanem csak az ellátásra való jogosultság kezdő napján fennálló biztosítási jogviszonyban elért jövedelemből kell kiszámítani. Az, hogy a felperes utolsó biztosítási jogviszonyban töltött ideje nem érte el a 180 napot, nem zárja ki, hogy az átlagjövedelmét az ezen jogviszony keresete alapján kelljen kiszámítani, hiszen azon személyek pénzbeli ellátását is kevesebb, mint 180 nap alapulvételével kell kiszámítani, akik az igénybejelentést megelőző naptári év első napjáig nem rendelkeznek 180 naptári nap jövedelemmel, biztosítási idejükben azonban 30 napnál hosszabb megszakítás következett be. E személyek esetében az Ebtv. 48. § (1) bekezdés utolsó fordulata alapján csak a megszakítást követő időszak szolgál alapul az átlagjövedelem megállapításához. A jogalkotót ez esetben azonos megfontolás vezette, nevezetesen, hogy ha az ellátás alapjául szolgáló átlagjövedelem kiszámítása rövidebb időszak alapján történik is, fontosabb, hogy az ellátás az igénybejelentés idején elért jövedelemhez igazodjon. A munkaügyi bíróság az elsőfokú szervnek azt az iránymutatást adta, hogy az elrendelt eljárásban az ellátás naptári napi összege „alapjául az Ebtv. 39/A. § (1) bekezdése alapján kizárólag az igénybejelentés idején a [REDACTED] -nél fennállt biztosítási időszakra vonatkozóan számított naptári napi átlagkeresetet” vegye figyelembe.

Az alperes felülvizsgálati kérelme és a felperes felülvizsgálati ellenkérelme

- [4] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását kéri az Ebtv. 39/A. § (1) bekezdése, 40. § (1) bekezdése, 42. § (1)-(2) bekezdése, 48. § (1)-(2) bekezdése és 48/A. §-a megsértésére hivatkozva. Az alperes nem vitatja, hogy a felperes 2008. szeptember 1-től rendelkezik folyamatos biztosítási jogviszonnyal, az Ebtv. 42. § (2) bekezdése azonban nem ad arra lehetőséget, hogy a CSED alapjának meghatározásakor a 48. § (3) bekezdését alkalmazzák. Az Ebtv. 42. § (3) bekezdést kell alkalmazni, amely a legalább 30 naptári napi tényleges jövedelemből, vagy annak hiányában a szerződés szerinti jövedelemből számított naptári napi jövedelmet viszonyítja a jogosultság kezdetekor érvényes minimálbér kétszeresének harmincad részéhez. Tényleges jövedelem hiányában a szerződés szerinti jövedelmet kell figyelembe venni azzal, hogy a naptári napi alap a jogosultság kezdő napján érvényes minimálbér kétszeresének harmincad részét nem haladhatja meg. A felperes ellátása naptári napi jövedelem alapján került megállapításra, ami – szemben a munkaügyi bíróság döntése alapján kiszámolt napi 24.459,59 forint összeggel – 7.400 forint. A CSED-nél a napi alaphoz 180 napi, de legalább 120 napi jövedelem kell, ennél kevesebb napi jövedelem esetén már viszonyítani kell a minimálbér kétszerese harmincad részéhez. A táppénzzel ellentétben [Ebtv. 48. § (3) bekezdés] hiába van 180 nap folyamatos biztosítási idő, nincs lehetőség a korlátozást, viszonyítást nem alkalmazni [Ebtv. 42. § (3)-(4) bekezdés]. A felperes „jogot adó jogviszonya” 2016. január 4-től áll fenn és 2016. június 1-től kérte a CSED-et, a feltétel a jogosultságot adó megelőző harmadik hónap

Mfv.III.10.120/2018/7.

utolsó napjához (március 31.) legközelebb eső 180, vagy 120 napi jövedelem. Korábbi időszakra az Ebtv. 39/A. § miatt nem lehet visszamenni, hiszen a jogviszony 2016. január 4-én kezdődött, 2016. március 31-ig 88 nap naptári nap van, amelyen szerzett 2.217.858 forint jövedelmet kell elosztani 88-cal (25.202,93) és viszonyítani kell az akkori minimálbér (111.000 forint) kétszeresének harmincad részéhez (222.000:30=7.400 forint). Az Ebtv. 42. § (4) bekezdése a korlát, mivel az átlag magasabb a 88 napi tényleges jövedelem alapján, az ellátás alapja a kevesebb 7.400 forint lehet. A felperes az Ebtv. 48. § (3) bekezdése alapján akarja megkapni az ellátást, de erre a 42. § (2) bekezdés nem ad lehetőséget.

- [5] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kéri, álláspontja szerint ellentmondásos, hogy az alperes annak ellenére alkalmazza az Ebtv. 42. § (3) bekezdését, hogy elismeri a biztosítási jogviszony 2008. szeptember 1-től folyamatos fennállását. Az Ebtv. 39/A. § (1) bekezdése értelmében a jogosultság kezdő napján, vagyis 2016. június 1-jén a 2008. szeptember 1-től fennálló biztosítási jogviszonyban bevallott jövedelmet kell figyelembe venni; a felperes az Ebtv. 42. § (1)-(2) bekezdés és 48. § (1) bekezdés értelmében a jogosultság kezdő napját megelőző harmadik hónap (2016. március 31.) terjedő időszakban az utolsó naphoz legközelebb eső 180 naptári napi bevallott jövedelemmel rendelkezik. Az alperes tévesen alkalmazta az Ebtv. 42. § (3) bekezdését, az irányadó jogszabályok munkaviszonyt nem említenek, a CSED-re való jogosultságot, a számítás módszerét és alapját biztosítási jogviszonyhoz, nem pedig munkaviszonyhoz kötik. A felperes szerint olyan joggyakorlat alkalmazása, amely szerint azonos biztosítási feltételek teljesítése, azonos mértékű adó- és járulékterhelés mellett a munkáltató személyében történt változás befolyásolhatja az ellátás mértékét, indokolatlan és nem áll összhangban az Ebtv. 2. § (2) bekezdésével, azzal a jogalkotói céllal, hogy a gyermekvállalás miatt kieső jövedelmet a szülési szabadság idejére a jövedelmi helyzethez közel álló szinten pótolja.

II.

Az indítvánnyal érintett jogszabály értelmezése

- [6] Az Ebtv. „Az egészségbiztosítás pénzbeli ellátásai” cím V. fejezet „Általános rendelkezések” alcím alatti 39/A. § (1) bekezdése az egészségbiztosítás pénzbeli ellátásai és a baleseti táppénz összegének megállapításánál – az Ebtv-ben foglalt kivételekkel – az ellátásra való jogosultság kezdő napján fennálló biztosítási jogviszonyban személyi jövedelem adó előleg megállapításához bevallott jövedelmet rendeli figyelembe venni.
- [7] Az Ebtv. „Csecsemőgondozási díj” alcím alatti 40. § (1) bekezdése alapján a CSED-re való jogosultság feltétele – egyebek mellett – a szülést megelőző két éven belül 365 napon át biztosított jogviszony fennállása. A jogosultság – főszabályként – legkésőbb a gyermek születésének napjával nyílik meg, a díj a szülési szabadságnak megfelelő időtartamra jár [40. § (1a), (3) bekezdés]. A CSED összegének meghatározásakor a törvényhozó elsőként naptári napi alap számítását rendelte el, mégpedig az Ebtv. 48. § (1)-(2) bekezdéseiben foglalt, a táppénz alapjának meghatározására irányadó szabályok alkalmazásával, illetve, a 48. § (1)-(2) bekezdés szerinti számítás lehetősége hiányában a jogosultság kezdő napján érvényes minimálbér kétszeresének harmincad része alapján azzal, hogy a CSED összege mindkét esetben a naptári napi alap 70%-a lesz [42. § (1) bekezdés a) pont, (2)-(3) bekezdés].
- [8] A felek között vita tárgyát az Ebtv. 42. § (3) bekezdése alkalmazhatósága, ezzel összefüggésben az képezi, hogy az ellátási összeg alapját a felperes tényleges jövedelme alapján kell-e meghatározni, vagy naptári alapnak a jogosultság kezdő napján érvényes minimálbér kétszeresének harmincad részét kell tekinteni.
- [9] Az Ebtv. 48. § (1) bekezdése szerint, ha a biztosítási idő a jogosultság kezdő napját megelőzően a 48/A. § (1) bekezdés szerint folyamatos, az ellátás alapját a jogosultság kezdő

napját közvetlenül megelőző naptári év első napjától a jogosultság kezdő napját közvetlenül megelőző harmadik hónap utolsó napjáig terjedő időszakban az időszak utolsó napjához időben legközelebb eső 180 naptári napra jutó jövedelem alapján kell megállapítani. A folyamatos biztosítási idő megszakítása esetén alapként a megszakítást megelőző jövedelmet nem lehet figyelembe venni. Az Ebtv. 48. § (2) bekezdése az (1) bekezdés szerinti időszakban 180 naptári napi jövedelemmel nem rendelkező, de az időszak utolsó napjához időben legközelebb eső időszakban legalább 120 naptári napi jövedelemmel rendelkező azon biztosított esetében, akinek van legalább a jogosultság kezdő napjától 180 napnyi, a 48/A. § (2) bekezdés szerint folyamatos biztosítási jogviszonya, a naptári napi alapot a 120 napi tényleges jövedelem alapján rendeli megállapítani. Az Ebtv. 48/A. § (1) bekezdésének fő szabálya szerint a biztosításban töltött idő akkor folyamatos, ha abban 30 napnál hosszabb megszakítás nincs.

- [10] A peradatok szerint a felperes biztosítási ideje 2008. szeptember 1. és a jogosultság kezdő napja, 2016. június 1. között – 30 napnál hosszabb megszakítás hiányában – folyamatos volt. A felperes a jogosultság kezdő napját közvetlenül megelőző naptári év első napja (2015. január 1.) és a jogosultság kezdő napját közvetlenül megelőző harmadik hónap utolsó napja (2016. március 31.) közötti időszakban rendelkezett 180 naptári napi jövedelemmel. Ezért az ellátása alapját – az Ebtv. 48. § (1) bekezdés első mondata alapján – az időszak utolsó napjához időben legközelebb eső 180 naptári napra jutó jövedelem figyelembe vételével, az ellátás összegét pedig – a 42. § (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdése alapján – ezen naptári napi alap 70%-ában kellene megállapítani.
- [11] A fenti, jövedelemarányos számítás alkalmazásának az Ebtv. 39/A. § (1) bekezdése képezi akadályát: e szabály alapján a CSED összegének megállapításakor kizárólag olyan jövedelem vehető figyelembe, ami az ellátásra való jogosultság kezdő napján fennálló biztosítási jogviszonyból származik.
- [12] Az Ebtv. a 39/A. § (1) bekezdésétől eltérő rendelkezést, olyan szabályt, ami az igénylő korábbi, vagyis az ellátásra való jogosultsága kezdő napján fennálló biztosítási jogviszonyát megelőző biztosítási jogviszonyából származó jövedelmet rendel, vagy enged figyelembe venni, nem tartalmaz. Az Ebtv., valamint az Ebtvvhr. sem tartalmaz továbbá olyan szabályt, amelyből az lenne levezethető, hogy a CSED összegének meghatározása során a 39/A. § (1) bekezdését nem kell alkalmazni. Az Ebtv. 48. § (1)-(2) bekezdése a 39/A. § (1) bekezdése általános szabályától eltérő, speciális rendelkezésként – eltérő szabályozási tárgyukra tekintettel – nem értelmezhető: a 39/A. § (1) bekezdése azt szabályozza, hogy az ellátás összegét mely időpontban fennálló biztosítási jogviszonyban bevallott jövedelem alapján kell megállapítani, míg a 48. § (1)-(2) bekezdésben a törvényhozó azt határozta meg, hogy az ellátás alapjának kiszámítása során mely időszakban megszerzett jövedelmeket kell figyelembe venni.
- [13] A felperes az ellátásra 2016. június 1-től vált jogosulttá, az e napon fennálló biztosítási jogviszonya 2016. január 4-én létesült, a CSED összegének megállapításakor – az Ebtv. 39/A. § (1) bekezdése alapján, a biztosítási ideje folyamatosságától függetlenül – az ezen „biztosítási jogviszonyban (...) bevallott jövedelmet kell figyelembe venni”. A CSED alapjának megállapításánál csak az Ebtv. 48. § (1)-(2) bekezdését lehet alkalmazni, a 39/A. § (1) bekezdés szerinti biztosítási jogviszonyban 180, ennek hiányában 120 naptári napi jövedelem szükséges ahhoz, hogy az ellátás naptári napi alapját a tényleges jövedelem alapul vételével lehessen meghatározni.
- [14] A felperes 180, illetve 120 naptári napi jövedelemmel – függetlenül a biztosítása folyamatosságától – a jogosultság kezdő napján fennálló biztosítási jogviszonyában nem rendelkezik, ezért az ellátása naptári napi alapját nem lehet az Ebtv. 48. § (1)-(2) bekezdése alkalmazásával megállapítani. A felperest megillető ellátási összeget a bemutatottak szerint, az

Mfv.III.10.120/2018/7.

Ebtv. 39/A. § (1) bekezdése alkalmazásának következtében kell a tényleges jövedelmétől függetlenül, a 42. § (3) bekezdés szerint, egy a minimálbér alapulvételével meghatározott, képzett összegből kiindulva meghatározni.

III.

Az Ebtv. 39/A. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenessége

- [15] Az Alkotmánybíróság a 2/2018. (IV.6.) AB határozatában (ABH), az Alaptörvény XIX. cikk (1) bekezdése hatálya alá tartozó, törvényben biztosított támogatás összegét érintő szabályozás vizsgálata során kimondta, hogy „(...) az állampolgárok még az Alaptörvényben nevesített speciális élethelyzetek fennállása esetén is csak törvényben meghatározott mértékű támogatásra jogosultak, az egyes támogatások konkrét formáját és mértékét a törvényhozó szabadon határozza meg {3217/2014. (IX. 22.) AB határozat, Indokolás [24]}. Az egyes támogatási formákra vonatkozó jogszabályi rendelkezések részletszabályait (ideértve a támogatásra való jogosultság feltételeit és annak mértékét is) az Alaptörvény keretei között a jogalkotó szabadon alakíthatja {3230/2013. (XII. 21.) AB végzés, Indokolás [3]}. Ennek megfelelően, miközben az Alaptörvény egyértelműen úgy rendelkezik, hogy meghatározott élethelyzetek esetén a magyar állampolgárok jogosultak törvény szerinti állami segítséget igénybe venni, ezen állami segítség részletszabályait nem az Alaptörvény, hanem a hatályos törvények rögzítik. Ezek a törvények azonban tartalmuk tekintetében nem lehetnek ellentétesek az Alaptörvény egyes rendelkezéseivel, így a XV. cikk előírásaival sem.” Az Alkotmánybíróság az ABH-ban az indítványozó által a diszkrimináció tilalmával kapcsolatban felvetett kérdést az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése és XIX. cikk (1) bekezdése alapján, az azokból levezetett alkotmányos követelmény kimondásával bírálta el.
- [16] A Kúria – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 25. §-a és a Pp. 155/B. § (1) bekezdése alapján – azért kezdeményezi az Alkotmánybíróság eljárását, mert az előtte folyamatban lévő ügyben alkalmazandó rendelkezések közül az Ebtv. 39/A. § (1) bekezdését az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésének általános jogegyenlőségi szabályába, illetve, az ABH-ban foglaltakra is figyelemmel, a (2) bekezdésébe ütközőnek tartja. A jogvita tárgyát nem a felperes anyasági ellátásra való jogosultsága képezi, a perben az Alaptörvénynek az állam szociális biztonság nyújtására irányuló törekvését megfogalmazó XIX. cikk (1) bekezdéséből következő, a rendelkezés második mondatában jogosultságként megfogalmazott, anyaság esetére biztosított támogatás mértéke a vitás, amely támogatásra az állampolgárok törvényben meghatározott feltételekkel jogosultak. Az Ebtv. 39/A. § (1) bekezdését a Kúria azért tartja az Alaptörvény XV. cikk (1)-(2) bekezdésével ellentétesnek, mert az ellátási összeg meghatározásakor a törvényhozó az azonos szabályozási körbe tartozó jogalanyok, a CSED-re jogosult anyák között – az alábbiak szerint – alkotmányosan indokolatlan különbségtételt tett.
- [17] A jogalkotó a CSED összegének maximumát nem határozta meg, felső határt – a táppénz és GYED ellátásokkal szemben – nem szabott; az Ebtv. 39/A. § (1) bekezdésében és 48. § (1)-(2) bekezdésében foglalt korlátozó szabályokat az ellátásokkal való visszaélések (a jogosultság megnyílását közvetlenül megelőző időszakban történő, fiktív, a ténylegesnél jóval magasabb összegű munkabérral történő társadalombiztosítási bejelentéseken alapuló igénybe vétel) megakadályozása érdekében alkotta meg.
- [18] A Kúria megítélése szerint az Ebtv. 39/A. § (1) bekezdése visszaélést gátló szabálya eredendően helyes és alkotmányos célt szolgál, alkotmányossági aggályt az vet fel, hogy a törvényhozó indokolatlan hátrányos helyzetbe hozta azokat az ellátásra jogosult személyeket, akik – ahogyan a felperes is – a jogosultságukat közvetlenül megelőző, az ellátási összeg meghatározása szempontjából releváns időszakban akarattuk ellenére, illetőleg tőlük független

Mfv.III.10.120/2018/7.

okokból (munkáltató működésével összefüggő ok miatti felmondás, családi okok, stb.), kényszerülnek munkahelyváltásra. Ezek a jogosultak, pusztán a biztosítást keletkeztető jogviszonyok tőlük független változása miatt, az ilyen változással nem érintett jogosultakkal szemben, a tényleges jövedelmükkel arányos ellátás helyett csak a minimálbér alapulvételével számított ellátásban részesülhetnek. A rendelkezés azonos szabályozási körbe tartozó jogalanyok, a CSED jogosultsági feltételeinek egyaránt megfelelő, azonos – akár egyező mértékű – járulékfizetést teljesítő jogosultak (biztosítottak) között a perbeli és az ahhoz hasonló tényállások megvalósulása esetén különböztet, amely különbségtételnek nincs tárgyilagos mérlegelés szerinti ésszerű indoka, ezért önkényes.

- [19] A fenti indokok alapján a Kúria az Ebtv. 39/A. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítását, a rendelkezés megsemmisítését és – a rendelkező részben foglaltak szerint – alkalmazásának kizárását kezdeményezi. Az általános alkalmazási tilalom kimondását a Kúria az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében foglalt általános egyenlőségi szabály és a B) cikk (1) bekezdéséből származó jogbiztonság követelményének érvényesülése érdekében kéri az Alkotmánybíróságtól.
- [20] A Kúria az eljárás felfüggesztéséről a Pp. 155/B. § (3) bekezdése alapján határozott, a végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 155/B. § (4) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2019. február 25.

A kiadmány hiteléül:

